

(15) ਜਰਮਨ ਰੈਮੇਡੀਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾ ਨੇ 11 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਚੈੱਕ ਦੇ ਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਦਰਾਜ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਿਆਦ ਨੂੰ 11 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਪੱਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ।

(16) ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 'ਡਿਕਸਨ ਪ੍ਰੋਮ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਆਰ ਮਨੋਹਰਨ (8) ਕੇਸ 245 ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 138(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ 7 ਜਾਂ 10 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਮਿਆਦ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ rI ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(17) ਮਨੀਵਨਨ ਬਨਾਮ ਐਵਰ ਕਿੰਗ ਗਾਰਮੈਂਟਸ (9) ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 138 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(18) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਚੈੱਕ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਦੋਸ਼ੀ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਏਡੀ. ਸੇਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਆਰਡਰ ਨੇ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(19) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 17 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1998 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ ਜੇ
ਪਰਮਜੀਤ ਰਾਏ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਰਤਾ

1997 ਦਾ CWP 259

30 ਜੂਨ, 1998

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਤੇ 16—ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਟਿਊਬਵੈੱਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੇਵਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ, 1977 — ਉਪ-ਨਿਯਮ 8 ਅਤੇ 9 — ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਜੋ ਭਰਤੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰੋਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ — ਕੋਈ ਕੋਟਾ ਨਹੀਂ

(8) (1995) 83 ਕੰਪਨੀ ਕੇਸ 245

(9) (1995) 83 ਕੰਪਨੀ ਕੇਸ 473

ਹਰੇਕ ਸਰੋਤ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ - ਕੀ ਨਿਯੋਕਤਾ ਕੋਲ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਰੋਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰਨ ਦੀ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ - ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਭਾਵੇਂ ਵਿਤਕਰਾ ਹੋਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਪ-ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ ਪਰ ਕੀ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਢੰਗ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਨਿਗਮ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਰਫ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨਾ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਨੁਚਿਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ/ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 16 ਦੁਆਰਾ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਮੌਕੇ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋ ਰਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਸੈਕਟਰ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 12 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਜ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਜੇ ਉਹ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗ ਹਨ। ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਭਰਤੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰੋਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਸਰੋਤ ਲਈ ਕੋਈ ਕੋਟਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਿਯੋਕਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਰੋਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦੂਜੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਨੁਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਨੋਬਲ ਨੂੰ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਗਮ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੇ ਜੋ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

(ਪਰਾ ੭)

ਜੇ.ਐਸ.ਖੇਹਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਨ.ਐਸ.ਗਿੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ

ਐਮ.ਐਮ ਕੁਮਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਨਿਰਣਾ

ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮਜੀਤ ਰਾਏ 1 ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਟਿਊਬਵੈੱਲ ਵਿੱਚ ਅਗਸਤ, 1978 ਵਿੱਚ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਵੰਬਰ 1986 ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਟਿਊਬਵੈੱਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੇਵਾ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ, 1977 ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ 'ਬੀ' ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਉਪ-ਨਿਯਮ 9.1 (ਏ) ਅਨੁਸਾਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਉਪ-ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ') ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਰਿਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਗਲੇ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਵੰਬਰ, 1986 ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵੰਬਰ, 1993 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਫ਼ਰਵਰੀ, 1994 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਪਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ 2 ਮਾਰਚ, 1994 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆ ਕੇ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮ 8 ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:-

- (i) ਸਿੱਧੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੁਆਰਾ;
- (ii) ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ,
- (iii) ਸਰਕਾਰ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ/ਕੇਂਦਰੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ/ਡੈਪਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ;
- (iv) ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਕੇ।

ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਪੀ ਕੇ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 26 ਸਤੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ/ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਅਤੇ ਭਰਤੀ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਮੇਤ 50% ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਭਰੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣ। ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 26 ਸਤੰਬਰ, 1995 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰਾਜ

ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪੈਨਲ ਭੇਜੇ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਗਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਗਮ ਦੇ ਯੋਗ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 2440 ਆਫ਼ 1989 ਵਿੱਚ ਐਸ.ਕੇ. ਗੁਲਾਟੀ ਵੱਲੋਂ ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ. ਗੁਲਾਟੀ ਦਾ ਕੇਸ ਵੀ ਇਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਰਗਾ ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਲਾਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਨੁਚਿਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਐਸ.ਕੇ. ਗੁਲਾਟੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਗਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਰਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਲਾਟੀ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ. ਗੁਲਾਟੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰਿਨਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ। ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਐਸ.ਕੇ. ਗੁਲਾਟੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਲਾਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਮੁੜ-ਮੁਕਤੀ/ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਐਸ.ਕੇ. ਗੁਲਾਟੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ. ਗੁਲਾਟੀ ਅਤੇ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 30 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਕੇ.ਸ਼ਰਮਾ, ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਕੇ.ਸ਼ਰਮਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1996 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਖਾਲੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਿਗਮ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਗੌਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸ੍ਰੀ ਨੂੰ ਲਿਆਇਆ। ਡੀ.ਆਰ. ਡਿੰਗਰਾ ਇਸ ਬਹਾਨੇ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਆਏ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਤਰੱਕੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਕੇ.ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਪਈ ਅਸਾਮੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆ ਗਈ। ਸਰਕੂਲਰ ਮਿਤੀ 26 ਸਤੰਬਰ, 1995। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 1 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਗਮ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਾਮੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਪਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਲ. ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ/ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ, ਸਿੰਚਾਈ ਤੋਂ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। 26 ਸਤੰਬਰ, 1995 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਭਾਗ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਆਰ. ਡਿੰਗਰਾ ਦੀ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। 26 ਸਤੰਬਰ, 1995 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਵਾਂਗ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸਰਕੂਲਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ।

(3) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ 8 ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ, ਤਬਾਦਲੇ/ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਿਗਮ ਕੋਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਦੀ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ

ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਨਿਗਮ ਨੇ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਿਆ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਡਿੰਗਰਾ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਨਿਗਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਆਫ਼ ਆਰਟੀਕਲਜ਼ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 133 ਅਧੀਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ 26 ਸਤੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਇਸ ਨੇ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀਆਂ 50% ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲੈ ਕੇ ਇੰਜੀ. ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਵੰਬਰ, 1996 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਡਿੰਗਰਾ ਨੂੰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਨਿਗਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੋਡਰ ਵਿੱਚ 50% ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਸਨ ਅਤੇ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ 50% ਕੋਟੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਾਮੀਆਂ ਖਾਲੀ ਸਨ। ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਿਆ ਕੇ ਭਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ।

(4) ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸਿੰਚਾਈ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਾਵਰ ਟੀਪੀ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 133 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਲੇਖ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਆਪਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਡੇਰੇ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ/ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ।

(6) ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਸ.ਖੇਹਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

ਮਾਰਚ, 1994 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਵੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਐਸ.ਕੇ. ਗੁਲਾਟੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਟਿਊਬਵੈੱਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 2440 ਆਫ਼ 1989 ਵਿੱਚ 9 ਜੁਲਾਈ 1991 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਐਮ. ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਕੇ.ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ 2 ਮਾਰਚ, 1994 ਨੂੰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਲ 1994 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਾਲ 1997 ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਲ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਲਾਚਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ. ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਗਮ ਕੋਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਜਾਂ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆ ਕੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 26 ਸਤੰਬਰ 1995 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀਆਂ 50 ਫੀਸਦੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆ ਕੇ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣ। ਹਦਾਇਤਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਡਿੰਗਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਨੂੰ ਨਵੰਬਰ, 1996 ਵਿੱਚ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਵੰਬਰ, 1996

ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ। ਜਿਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਦਉੱਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਿਗਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕੋਟਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਾਮੀ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

(7) ਆਪਣਾ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 1 ਮਾਰਚ, 1994 ਨੂੰ ਐਨ.ਕੇ. ਸੋਢੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਲ. ਜੈਨ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਸਾਮੀ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਨਿਗਮ ਕਿਸੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਐਸ.ਕੇ. ਗੁਲਾਟੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਗਮ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਉਪ-ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਗਮ

ਕੋਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ ਪਰ ਕੀ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਢੰਗ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਨਿਗਮ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਰਫ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਨੁਚਿਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ/ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 16 ਦੁਆਰਾ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਮੌਕੇ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋ ਰਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਸੈਕਟਰ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 12 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਜ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗ ਹਨ। ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਭਰਤੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰੋਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਸਰੋਤ ਲਈ ਕੋਈ ਕੋਟਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਰੋਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦੂਜੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਨੋਬਲ ਨੂੰ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਗਮ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੇ ਜੋ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਕੇ.ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਨਿਗਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਹੋਰ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਨੂੰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਭਰਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁੜ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਚ, 1994 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ ਕੇ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਐਸ.ਕੇ. ਗੁਲਾਟੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਗਮ ਵੱਲੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਿਆ ਕੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਐਸ.ਕੇ. ਗੁਲਾਟੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਨਿਗਮ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਲਾਟੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਸ.

ਮਾਰਚ, 1994 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਦਉੱਨਤੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਲਾਟੀ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(8) ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਕੇ.ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਮਾਰਚ, 1994 ਵਿੱਚ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਾਲ 1997 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਸਮੇਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਜੇ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ

26 ਸਤੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀਆਂ 50% ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆ ਕੇ ਭਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਸਰਕੂਲਰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਪਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਗਮ ਨੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਬੰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 1996 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 1 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(9) ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਫਿਰ 26 ਸਤੰਬਰ, 1995 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਵੰਬਰ, 1996 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਨੂੰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਨਿਗਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕੋਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਕਾਡਰ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ-ਤਿੰਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਿਆ ਕੇ ਭਰਨਾ ਪਿਆ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਬਰਾਬਰੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ ਕੇ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ 2 ਮਾਰਚ, 1994 ਨੂੰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਰਕੂਲਰ ਲੈਟਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। 1 ਮਾਰਚ, 1994 ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 26 ਸਤੰਬਰ, 1995 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 133 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਉਠਾਈ ਗਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀ

ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰਕੂਲਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਗਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਮਾਰਚ, 1994 ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ ਕੇ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਖੇਹਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(11) ਪਹਿਲੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 20 ਨਵੰਬਰ, 1996 ਦੇ ਆਰਡਰ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੇਕਚਰ PII) ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ; ਪਟੀਸ਼ਨ 1 ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ 3 ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਟੀ 1 ਉਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 1 ਮਾਰਚ, 1994 ਤੋਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ। ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ, ਉਹ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਉਸ ਦੇ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ 5,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ

ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਐਚ.ਐਸ.ਬੇਦੀ ਜੇ

ਰੋਨੂ ਸਹਿਗਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1997 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 12955

7 ਜੁਲਾਈ, 1998

ਪੰਜਾਬ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਮੈਡੀਕਲ ਅਟੈਂਡੈਂਸ) ਨਿਯਮ, 1940 - ਆਰ.ਐਲ.ਐਸ. 3 ਅਤੇ 4 — ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਦਾਇਤਾਂ—ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ — ਇਲਾਜ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਭਾਵੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਇਲਾਜ ਵਿਚ ਕੋਈ ਭੇਦ ਹੋਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ, 'ਇਲਾਜ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਚਤ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਫਤ ਇਲਾਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਆਫਿ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਵਾਦ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉੱਕਰਿਆ